

VERSLAG VAARTOCHT POLLUX (1)

MAANDAG 22 JULI 2019

Op deze maandagochtend vertrokken wij al vroeg richting Hoek van Holland. Op de weg was het niet druk vanwege de ingegane schoolvakanties en mensen anticipeerden al op de komende dagen waarop temperaturen tot 40 graden C. werden voorspeld.

Dit jaar was de loodsboot Pollux door het Loodswezen Nederland BV en Nederlandse Loodsen Corporatie voor de jaarlijks boottochten ter beschikking gesteld. Het vertrekpunt was de Stena steiger aan de buitenzijde van de Berghaven in Hoek van Holland. Als je de steiger nadert dan valt je direct de stoere en degelijke uitstraling van deze nieuwe loodsbootklasse op. Bij de gangway werden de oud-loodsen met hun partners, aspiranten, (oud)-medewerkers en genodigden welkom geheten door bestuursleden van de Sociëteit Rotterdam en de kapitein van de Pollux Ron Barzilay.

Er was gelegenheid om aan de bar koffie of thee met cake te halen en het was daar al een drukte van belang. Bij vertrek waren vanwege het fraaie weer vrijwel alle stoelen op het helikopterdek al bezet. Rond 10.00 uur werd onder loods aanwijzing koers gezet richting Botlek en op de ruime brug beantwoordde de loods en de kapitein deskundig alle vragen. Er was even sprake van een zekere hilariteit toen een passerend schip met loods een lange stoot gaf waarop onze loods aan de kapitein vroeg "Waar is de toeter?" De "oude hap" loodsen schudde het hoofd: een toeter is van een auto, een schip heeft een fluit of hoorn.

De afmetingen van de Maeslantkering imponeert iedere keer weer. Ik heb me laten vertellen dat de draaipunten van de armen van de Brede Maeslantkering in feite aangepaste geschutskoepels op rollagers zijn. In Europa was maar één fabriek die deze zware constructie kon maken namelijk een bedrijf uit Tsjechië dat toentertijd geschutskoepels voor tanks voor Rusland maakte.

Onder de genodigden zag ik ook helikopterpiloten en hoist-operators. Genodigden die niet eerder aanwezig waren op dit soort gelegenheden spraken zich met verbazing uit over de saamhorigheid. Een saamhorigheid die nog versterkt werd door de aanwezigheid van het loodsen Shanty koor en een perfecte catering door de Sociëteit en vrijwilligers. Dat alles maakt dat men behalve tot loodsverhalen ook tot andere goede gesprekken kwam, die van visserij-inspectie tot knelpunten bij de RET gingen. Kortom: deze vaartochten zijn ook een stukje PR!

Na de hef-en booreilanden in de Botlek ging het richting Maasbruggen via de Waalhaven. (Waar is de kompaspaal in de Waalhaven gebleven?) Ter hoogte van de Parkkade werd gezwaaid en werd koers gezet naar de Europoort of heb ik een haven gemist (zijnde in de buurt van de bar)? Daarna werd een lunch aangeboden bestaande uit soep en broodjes naar keuze en een slaatje. E.e.a. had daarna wel uitwerking op enige oudgedienden die in de rustruimte een tukje deden (met geluid).

Via het Breddiep voeren we naar de havens van de eerste en tweede Maasvlakte. De afmetingen van deze nieuwe havens in de tweede Maasvlakte en de afmetingen van de los-en laadkranen van de containers die meegroeien met de grotere afmetingen van de containerschepen zijn indrukwekkend. Ik heb begrepen dat de kraanmachinisten niet meer boven in de kraan zitten. De havens in de tweede Maasvlakte zijn vernoemd naar de dochters van onze koning. Ook is op de tweede Maasvlakte een laadplaats voor werkschepen voor de onderdelen van grote windmolens op zee.

Vervolgens werden de loods jollen van de Pollux afgevierd. Deze "jollen" zijn t.o.v. de oude jollen bijna onherkenbaar. Professionele vaartuigen met een gewicht van 6 ton die een snelheid halen van 25 knopen. Eerst werd even de kat uit de boom

gekeken maar even later werd enthousiast gebruik van gemaakt van de mogelijkheid met de jollen een rondje te varen. Ik zag dames en 80-plussers met zwemvest instappen op een manier alsof ze even een schip gingen beloodsen.

Na dit alles was er weer gelegenheid voor een drankje (oorlam). Gedurende de hele reis werden de hapjes en bitterballen door Peter Vink, met professioneel schort getooid, luid aangeprezen. Hij ging bijna aan zijn eigen succes ten onder want door deze aanprijzingen was hij aan het eind van de vaartocht aan het eind van zijn latijn. Maar volgend jaar doet hij het weer gaf hij vermoeid toe.

Er werd rond 17.00 uur afgemeerd aan de Stena steiger en gingen alle gasten met rood/bruine ledematen naar huis met de gedachte: hopelijk zijn we er volgend jaar weer bij.

Sociëteit, vrijwilligers, Shanty koor, kapitein Barzilay en bemanning, het Loodswezen Nederland BV, de Nederlandse Loodsen Corporatie en degenen die ik vergeten ben te noemen: bedankt namens alle gasten. Deze jaarlijkse vaartochten worden door een ieder heel erg gewaardeerd, zoals de grote belangstelling voor deze tochten bewijst.

Bernard Hoff, oud-loods